

¹Dies ist das Wort des HERRN, das geschehen ist zu Hosea, dem Sohn Beeris, zu der Zeit des Usia, Jotham, Ahas und Hiskia, der Könige Juda's, und zur Zeit Jerobeams, des Sohnes Joas, des Königs in Israel.²Da der HERR anfang zu reden durch Hosea, sprach er zu ihm: Gehe hin und nimm ein Hurenweib und Hurenkinder; denn das Land läuft vom HERRN der Hurerei nach.³Und er ging hin und nahm Gomer, die Tochter Diblaims, die ward schwanger und gebar ihm einen Sohn.⁴Und der HERR sprach zu ihm: Heiße ihn Jesreel; denn es ist noch um eine kleine Zeit, so will ich die Blutschulden in Jesreel heimsuchen über das Haus Jehu und will mit dem Königreich des Hauses Israel ein Ende machen.⁵Zur selben Zeit will ich den Bogen Israels zerbrechen im Tal Jesreel.⁶Und sie ward abermals schwanger und gebar eine Tochter. Und er sprach zu ihm: Heiße sie Lo-Ruhama; denn ich will mich nicht mehr über das Haus Israel erbarmen, daß ich ihnen vergäbe.⁷Doch will ich mich erbarmen über das Haus Juda und will ihnen helfen durch den HERRN, ihren Gott; ich will ihnen aber nicht helfen durch Bogen, Schwert, Streit, Rosse oder Reiter.⁸Und da sie hatte Lo-Ruhama entwöhnt, ward sie wieder schwanger und gebar einen Sohn.⁹Und er sprach: Heiße ihn Lo-Ammi; denn ihr seid nicht mein Volk, so will ich auch nicht der Eure sein.¹⁰2:1 Es wird aber die Zahl der Kinder in Israel sein wie der Sand am Meer, den man weder messen noch zählen kann. Und es soll geschehen an dem Ort, da man zu ihnen gesagt hat: "Ihr seid nicht mein Volk", wird man zu

¹قَوْلُ الرَّبِّ الَّذِي صَارَ إِلَى هُوشَعَ بْنِ بِيِيرِي، فِي أَيَّامِ عُزْرَبَا وَبُوثَامَ وَآخَارَ وَحَزَقِيَّا مُلُوكِ يَهُودَا، وَفِي أَيَّامِ يَرْبَعَامَ بْنِ يُوَاشَ مَلِكِ إِسْرَائِيلَ،²أَوَّلَ مَا كَلَّمَ الرَّبُّ هُوشَعَ قَالَ الرَّبُّ لِهُوشَعَ، اذْهَبْ خُذْ لِنَفْسِكَ امْرَأَةً زَنَى وَأَوْلَادَ زَنَى، لِأَنَّ الْأَرْضَ قَدْ رَزَتْ زَنَى تَارِكَةً الرَّبَّ..³قَدْ هَبَ وَأَخَذَ جُومَرَ بِنْتُ دِبْلَايِمَ، فَحَبَلَتْ وَوَلَدَتْ لَهُ ابْنًا.⁴فَقَالَ لَهُ الرَّبُّ، ادْعُ اسْمَهُ يَزْرَعِيلَ، لِأَنِّي بَعْدَ قَلِيلٍ أَغَاقِبُ بِنْتَ يَاهُوَ عَلَى دَمِ يَزْرَعِيلَ، وَأَبِيدُ مَمْلَكَةَ بِنْتَ إِسْرَائِيلَ.⁵وَيَكُونُ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ أَنِّي أَكْسِرُ قَوْسَ إِسْرَائِيلَ فِي وَادِي يَزْرَعِيلَ.⁶ثُمَّ حَبَلَتْ أَيْضًا وَوَلَدَتْ بِنْتًا، فَقَالَ لَهُ، ادْعُ اسْمَهَا لُورْخَامَةَ، لِأَنِّي لَا أَعُوذُ أَرْحَمُ بِنْتَ إِسْرَائِيلَ أَيْضًا بَلْ أَنْزِعُهُمْ تَرَعًا.⁷وَأَيُّهَا بِنْتُ يَهُودَا فَارْحَمُهُمْ وَأَخْلَصْهُمْ بِالرَّبِّ إِلَهُهُمْ وَلَا أَخْلَصْهُمْ بِقَوْسٍ وَبِسَيْفٍ وَبِحَرْبٍ وَبِخَيْلٍ وَبِغُرَسَانٍ.⁸ثُمَّ قَطَعْتُ لُورْخَامَةَ وَحَبَلْتُ فَوَلَدْتُ ابْنًا.⁹فَقَالَ، ادْعُ اسْمَهُ لُوعَمِّي، لِأَنَّهُ لَسْتُ سَعْيِي وَأَنَا لَا أَكُونُ لَكُمْ.¹⁰لَكِنْ يَكُونُ عَدُوٌّ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَزَمْلِ الْبَحْرِ الَّذِي لَا يَكَالُ وَلَا يُعَدُّ، وَيَكُونُ عَوَضًا عَنْ أَنْ يُقَالَ لَهُمْ، لَسْتُ سَعْيِي يُقَالُ لَهُمْ، أَبْنَاءُ اللَّهِ الْحَيِّ.¹¹وَيُجْمَعُ بَنُو يَهُودَا وَبَنُو إِسْرَائِيلَ مَعًا وَيَجْعَلُونَ لَأَنْفُسِهِمْ رَأْسًا وَاجِدًا، وَيَصْعَدُونَ مِنَ الْأَرْضِ، لِأَنَّ يَوْمَ يَزْرَعِيلَ عَظِيمٌ.

ihnen sagen: "O ihr Kinder des lebendigen Gottes!"¹¹ 2:2 Denn es werden die Kinder Juda und die Kinder Israel zuhauf kommen und werden sich miteinander an ein Haupt halten und aus dem Lande heraufziehen; denn der Tag Jesreels wird ein großer Tag sein.